



କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

କହଲୋ କୋଇଲି

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

କାହିଁ ବେଦଧ୍ବନି ପୁତ ଆଶୀର୍ବାଦ?

କାହିଁ ଅଧିଆତ୍ମା ଅମୃତ ସନ୍ଧାନୀ?

କାହିଁ ସେ ଭାରତ ରତ୍ନ ପ୍ରସବନୀ?

ହାତ ମାଳ ମାଳ ହାତେ ଭିକ୍ଷାଥାଳ,

ଶତଛିନ୍ନ ମ୍ଳାନବେଶ,

କହ ଲୋ କୋଇଲି, କି ହେଲା ମୋ ଦେଶ

ଭାଙ୍ଗିଛି କୋଶାଳ ଲିଭିଛି ଗୌରବ;

ଖୋଜିଲେ କି ମିଳେ ହଜିଲା ବିଭବ?

ଦିଗେ ଦିଗେ ଆଜି ଗର୍ଭୁଛି ଅଭାବ

କାଙ୍ଗାଳର ଏବେ ସମ୍ବଳ ହୋଇଛି

କୁହୁଡ଼ି ଉଦ୍‌ଗ୍ରାସଶେଷ ।

କହ ଲୋ କୋଇଲି, କି ହେଲା ମୋ ଦେଶ

‘ଧନଧାନ୍ୟେ ଭରା’ କବିର କହ୍ନନା,

‘ଶସ୍ୟଶ୍ୟାମଳିନୀ’ ଅଳୀକ ବନ୍ଦନା,

ପେଟେ ନାହିଁ ଦାନା, ଦେହେ ନାହିଁ କନା,



କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

କହଲୋ କୋଇଲି

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ସାରକାରଖାନା

ପାଇଁ କି ଯୋଜନା

ଚାଷ ହେବ ଦୁବଘାସ!

କହ ଲୋ କୋଇଲି, କି ହେଲା ମୋ ଦେଶ !

ଟାଉଟର ମୁଣ୍ଡେ

ମୁଲକ ସିରିପା,

ଦାଗୀ କୁଆଡ଼ିଏ

ବନିଲେ ଖଲିପା,

ଚୋର ବାହାଦୁର

ସାଧୁ ତଣ୍ଡି ଚିପା,

ଲାଞ୍ଛୁଆଙ୍କ ଗୁରୁ

ବୁଢ଼ା ଦଣ୍ଡିମାରି ।

ସାଜିଛନ୍ତି ନ୍ୟାୟଧୀଶ ।

କହ ଲୋ କୋଇଲି, କି ହେଲା ମୋ ଦେଶ ।

ବେକାରି ଘୋଟିଛି

ମିଳେ ନାହିଁ କାମ,

ଦରଦାମ ଶୁଣି

ମଥା ମୋ ଗରମ

ରାଜନୀତି ହେଲା

ବାହାପିଆ ଢମ;

ଗରିବୀ ହଟିବ

ମୁଲକେ ଲୋଟିବ

ଘିଅ ମହୁ ପୋଷ ପୋଷ!

କହ ଲୋ କୋଇଲି, କି ହେଲା ମୋ ଦେଶ ।



ବନ୍ଧା ହେବା ଲାଗି ସରଗକୁ ସିତି
ଦେଶେ ବିଛାଇଲି ବିଦେଶୀ କଉଡ଼ି;
କଳା କଉଡ଼ିରେ ଭେଳା ଯାଏ ବୁଡ଼ି;
ଘିଆଖିଆ ରଣ ଘୁଣ ପାଲଟିଛି

ଘୋଟି ଆସେ ସର୍ବନାଶ ।

କହ ଲୋ କୋଇଲି, କି ହେଲା ମୋ ଦେଶ ।

କଳା ଘୋଟିଗଲା, କଳିକାଳ ହେଲା,
ସେହିତ ଜିଣିଲା ଯିଏ ବେଶି ଦେଲା,
ଲାଞ୍ଜରେ ଚାଲିଛି ସରକାରୀ ଭେଳା,
ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲୋକ ମୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼କ,

(ତାକୁ) 'ମିଶା' ଆଇନରେ ଠେସ ।

କହ ଲୋ କୋଇଲି, କି ହେଲା ମୋ ଦେଶ ।